

KAMP MOT EEC OG DYRTID

UTGITT AV ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID nr. 3 - 1972 kr 0,50

SLUTT OPP OM FOLKETOGENE 7. JUNI

VIS EEC OG BRATTELI HVOR FOLKET STÅR!

Fatt vedtak. Diskuter kampformer.

Situasjonen er alvorlig. LO-kongressen vil si ja til salg av norsk sjølradere, den vil bli brukt mot arbeidernes interesser. Dette til tross for at utallige uravstemninger og vedtak i foreninger og klubber har sagt nei til EEC. LO-kongressens ja vil bli brukt i Stortinget til å svindle bort arbeidernes standpunkt mot EEC.

Dette må ikke skje! Faglig utvalg i Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid vil derfor oppfordre foreninger og klubber over hele landet til å innkalle til medlemsmøter umiddelbart etter LO-kongressen - dvs. i dagene 5-7. juni.

Vær beredt til å vedta uttalelser som protesterer mot dette misbruk av LO-kongressen! Stadfest et nei til EEC, og ta opp til vurdering hvilke kampmidler som i denne situasjonen kan tas i bruk!

Fra 9. juni skal så hele embedsverket og de fagorganiserte tillitsmenn for fullt ut og propagandere for EEC-medlemskap. Det skal bli umulig å se forskjell på en byrasjef i utenriksdepartementet og Ja til EFs reisesekretærer, Høyres Hus og LO-sekretariatet i Folkets Hus skal tale i takt. Så enkel - så sleip er Willochs og Brattelis plan. Organisasjonstoppene har tatt stilling, hele maskineriet skal veltes inn i valgkamp mot folket. Så desperate er disse talsmennene for norsk underkastelse under EEC - selv om de fortsatt kaller det «likeverdige samarbeid». Det er nødvendig å avsløre dette spillet, det er nødvendig å vite spillet.

LO-kongressen som møtes i juni er valgt i 1970 - før diskusjonen om EEC hadde startet, to år før selv Aspengren aksepterte at fagorganiserte skulle ta stilling. LO-toppene er livredd for noe nyvalg eller kanskje spesielt for en uravstemning nå. Fagforeninger over hele landet har gått mot EEC, og lokale uravstemninger har fastslått det samme. Samorganisasjonen i Oslo har gått

Youngstorget i Oslo ble for lite for anti-EEC-toget 1. mai

mot EEC. Selv LO-avdelingen i regjeringsbygget er imot EEC.

LO-toppene har helt til i april oppfordret alle fagforeninger til å holde kjæft, de skal få uttale seg seinere. På landsmøtet i Arbeiderpartiet står så Aspengren fram og slår fast at fagbevegelsen er for EEC siden ikke flere har kommet med lokale avstemninger! Det de vil gjøre nå er å trumfe gjennom vedtak i en forsamling som alle på forhånd veit er for EEC, uansett hva folk «på gulvet» måtte mene. Deretter skal kontingentpengene kjøres inn for å forsvare Willochs politikk, for å støtte storkapitalen.

TA STILLING!

Derfor er det nå nødvendig at arbeidsfolk sier fra hvor de står. LO-vedtaket må møtes med lokale

aksjoner over hele landet. De som alt har vedtatt resolusjoner mot EEC må offentliggjøre dem nå og protestere på LO-vedtaket. Overalt der det er motstand må den munne ut i vedtak snarest, slik at ikke LOs toppvedtak får stå uimotsagt som «representativt» for det arbeidsfolk mener.

STORTINGET - FUSK OG TERROR

Under stortingsbehandlingen om EEC i juni skal det ikke stemmes. Men den er et forsøk på å strø sand på regjeringens markedsmelding slik at den skal brukes som grunnlag for den statlige «informasjonsvirksomheten» videre. Den betyr at dette dokumentet, fullt av usannheter og fordreinger skal spres til hele

folket som såkalt objektiv informasjon. De ressurser staten alene setter inn, over 5 millioner kroner, er mer enn ti ganger Arbeiderkomiteens budsjett. Og behov for penger har sannelig Ja til EF bevegelsen også. De må jo i tillegg til alt betale folk for å dele ut materialet, stå på stand samt over 25 heldagsansatte. Selv Manpower-engasjert hjelp må de ty til.

Samtidig forsøker de å kneble EEC-motstanderne på Stortinget. De har nektet å svare på alle spørsmål om EEC. De stilte kabinettsspørsmål og truet med rettsak mot EEC-motstanderen Engan da han ba regjeringen utrede hva tolkingsmulighetene i jordbruksavtalen innebar. Derved avviste de å svare på titusener av bonders skjebne i EEC. Når så Eika, nettopp for å få klarhet i dette føler seg tvunget til å bruke andre kanaler etter at regjeringen har nektet de vanlige - ja da skrives det opp om at han «sviker våre nasjonale interesser». Men det er jo nettopp Eika

som forsvarer de nasjonale interessene. Han vil vite hva det betyr for store folkegrupper å gi slipp på vår nasjonale selvstendighet. De som hindrer ham i dette avviser all utgreiing av hva nasjonal uavhengighet betyr.

VI MÅ SVARE WILLOCH OG BRATTELI!

De som er imot EEC har bare en ting å gjøre: de må si kraftig ifra! Det gjelder nå mer enn noensinne også de som tviler på hva de skal stemme til høsten.

Om vi velger å stå utenfor nå kan vi når som helst seinere revurdere standpunktet. Går vi derimot inn er det ingen fredelig vei ut av EEC, det er slått fast i Romatraktaten. Derfor er det viktig å kreve åpne kort fra EEC-tilhengerne. Derfor er det viktig å slå tilbake tilhengerens forsøk på å tvinge oss inn med alle midler, og å stoppe forsøkene på å kneble EEC-motstanden.

VIS BRATTELI OG WILLOCH HVOR FOLKET STÅR!

Aftenposten må ikke få hjelp

ENHET I KAMPEN MOT EEC Avvis alle splittelsesforsøk

Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid vil arbeide for breie folketog mot EEC 7. juni, uansett hvem som arrangerer demonstrasjonene. Vi mener at det er viktigere enn noen sinne å markere hvor arbeidsfolk står i EEC-saka. Enheten i motstandsbevegelsen må styrkes kraftig dersom kampen skal vinnes. Bratteli, Aspengren og Willoch skal ikke få bruke bade LO-kongress og Storting til å spre falsk «informasjon» om hva vanlige folk virkelig mener.

Desto mer alvorlig er det at blant annet Arbeiderkomiteen har blitt utsatt for kraftige angrep av krefter innenfor motstandsbevegelsen i det siste. Vi er ikke interessert i polemikk mot andre EEC-motstandere. Vi ønsker enhet i kampen mot EEC. Men når vi blir utsatt for temmelig ville angrep, da må vi svare. Å gjøre noe annet ville bety å støtte en feilaktig linje i EEC-kampen.

Vi mener at det nettopp nå er viktig å markere hva arbeidsfolk mener om EEC-saka: Gjennom demonstrasjoner, aksjoner, vedtak i klubben, forening og ved politiske proteststreiker. Politiske streiker er et demokratisk, hevdvunnet kampmiddel som vi ikke skal spørre Bratteli og Willoch om lov til å bruke. Politiske proteststreiker er i aller høyeste grad lovlige og demokratiske. Når Bratteli og Willoch sier at «dette er vold», da forteller det mer om dem sjøl enn om EEC-motstanderne.

Aftenposten og liknende blå krefter har i lang tid rast mot EEC-motstanderne, og særlig de som mener at politisk streik er et nødvendig kampmiddel blant flere.

Etter så skjer det at krefter innenfor motstandsbevegelsen begynner å gå til angrep på andre EEC-motstandere. En ting er at *Dagbladet* og *Nationen* går til angrep på de som mener at politisk streik er et bra og nødvendig virkemiddel. Mer beklagelig er det at Folkebevegelsens avis «EEC-nytt» på lederplass ikke bare sprer tvil om politisk streik som demokratisk virkemiddel, men også går til kraftig hetsangrep på blant annet Arbeiderkomiteen. I avisa som spres i

Forts. side 2

Aftenposten og SUF - samme mål

Av høyesterettsadvokat Arne Haugestad

Aftenposten-artikkel 18. mai - omgjort til leder i Folkebevegelsens «EEC-nytt».

Kan Bratteli forvandle pengeunionen?

Den økonomiske union har lenge voldt regjeringa mye hodebry. I Stortingsmelding nr. 90 1970/71 hevdet regjeringen at den «ikke har mulighet til å gjøre seg opp noen bestemt oppfatning om utviklingen av det økonomiske og monetære samarbeid utover første etappe av unionen». Etterat Bratteli forpliktet Norge ved sin underskrift i Brussel 22. januar, måtte regjeringen gjøre et hallingkast: «Regjeringa sier i prinsippet ja til økonomisk og politisk union» (St.meld. nr. 50 1971/72). I Luxembourg 24. april aksepterte Kleppe «overnasjonale virkemidler». Men for å gjøre unionen mere spiselig foran folkeavstemninga erklærte Kleppe at EEC må bygge en union som skal «sikre større likestilling mellom ulike sosiale grupper, redusere inntektsforskjellene og sikre en bedre regional balanse» (Arb.bl. 25/4-72).

»AKTIV MEDBESTEMMELSE»

Er det mulig for Bratteli å omskape Werner-planen til en slik «sosial union»? Det er lite som tyder på det:

- Norge har 1 % av befolkningen og 1,8 % av produksjonen i EEC. Er det da ikke noe navt å innbille

nordmenn at vi skal lage en union på tvers av interessene til de konservative regimer i England, Frankrike og Italia?

- Mange håper at sosialdemokrater og fagbevegelsen i hele EEC kan slå seg sammen og skape den «sosiale union». En rapport fra AP-ledelsens private samtaler med Mansholt er lekket ut og torpederer grundig slike forhåpninger: «Sosialistene har i dag ingen innflytelse i europeisk sammenheng. Fagbevegelsen har meget lite innflytelse» (Dag og tid, 4/5-72).

HVEM BESTEMMER I EEC-STATEN?

Mansholt er president i Kommissjonen og kalles sosialist. Han innrømmer til tross for det at sosialister ingen innflytelse har. Hvem bestemmer EECs politikk? Mansholt gir selv svaret: «På den annen side har storindustrien, de multinasjonale selskapene en enorm makt i Europa. Stadig blir det flere sammenslutninger. De bestemmer hvor industri skal nedlegges og hvor den skal opprettes. Ingen kan influere på dette». Mansholt forklarer at «dette er nødvendig om industrien skal konkurrere med tilsvarende

Med bare 1,8% av produksjonen i EEC blir medinnflytelsen liten.

industri i USA, Sovjet og Japan» (Dag og tid 4/5-71).

Det franske magasinet Le Nouvel Observateur beskriver hvordan konsernene utøver denne makten. Monopolene er forenet i UNICE. I denne interesseorganisasjonen «møtes direktørene hver 14 dag og utformer en felles strategi for å påvirke Fellesmarkedets interne politikk og linje overfor u-landa» (nr. 18, 1972).

Dette bekrefter at EECs politikk vil være monopolenes politikk. Dette synet får støtte fra den berømte økonom Milton Friedmann. «I ethvert demokratisk samfunn reagerer regjeringa på de mest effek-

tive pressgruppene. De smarteste og dyktigste folk i vårt samfunn er foretningmenn og de får følgelig regjeringen til å styre etter sine ønsker» (Vision, nr. 4/72). Friedmann vet hva han snakker om. Han er Nixons økonomiske rådgiver.

FORSKJELL PÅ LIV OG LÆRE

Liksom andre statsoverhoder snakker Bratteli vakkert om «rettferdig omfordeling mellom sosiale grupper» som mål for unionen. Men hva gjør AP-regjeringa? I Stortingets finanskomite foreslår AP at norske bedrifter skal slippe investe-

ringsavgiften «på grunn av de internasjonale konkurranseforhold».

Regjeringa tar tydelig sikte på å lette konsernens stilling foran møtet med EEC-gigantene. Dette inntektstapet staten får ved dette, skal nok lønntakerne få merke på skattededdelen.

Vi synes ikke dette er «rettferdig omfordeling mellom sosiale grupper». Tvert i mot peker det på at AP-ledelsen akter å tjene storkonsernene med unionen. For dem som i det lengste har trodd på APs gyldne løfter, gir dette grunn til å tenke seg om.

Georg Vaagen

SJØLSTENDIGHETEN I FARE

- Situasjonen alvorlig – men vi skal vinne kampen!

«Situasjonen er alvorlig. Styrkeforholdet er på gli. I juni 1971 hadde EEC-motstanden en ledelse på 42 %. I april i år var forspranget redusert til 16 %. Storkapitalens og AP-regjeringas propagandakrig mot folkeflertallet har fått både tvilere og motstandere til å vakle. Særlig synes dette å gjelde kvinner, funksjonærer og grupper som tradisjonelt har hatt tillit til Arbeiderpartiet.»

Det er Arbeiderkomiteens formann Georg Vaagen som sammenfatter utviklinga i EEC-kampen slik i et intervju med «Kamp mot EEC og Dyrtid».

– Viser ikke Norsk Gallups undersøkelse en farligere utvikling at ledelsen bare var på 7 % i april? «Jo. Men her må vi se opp. Den svære forskjellen mellom Gallup og Fakta m.h.t. AP-velgernes syn på EEC kan ikke bare skyldes tilfeldigheter. Vi må spørre oss om ikke også gallupen er blitt en del av

«Unionistenes» psykologiske krigføring mot folket».

Hvordan vil styrkeforholdet utvikle seg framover mot folkeavstemninga?

«Vi må være oppmerksomme på at «unionistene» enna ikke har satt inn det tyngste skytset. Propagandamillionene er ikke kastet inn til na. Et uhyre farlig vapen er APs rodesystem. AP-ledelsen forsøker na å tvinge partifunksjonærene til å gå fra dor til dor og sette kniven på strupen til hver eneste AP-velger. Vi skal heller ikke se bort fra at

tilhengerne kan sette inn de siste desperate propagandafremstøt under den enorme NATO-øvelsen i Nord-Norge i dagene opp mot folkeavstemninga. Kan det ikke tenkes at VG og Aftenposten i de største overskrifter vil rope opp om sovjetiske u-båter i norske farvann da? Den russiske bjørnen kan trekkes fram for å skremme nordmenn inn i EEC i siste sekund.»

– Hvilket perspektiv trekker dette opp for utgangen av EEC-saken?

«Det reiser meget alvorlige perspektiver. «Unionistene» kan vinne folkeavstemninga. Det er mulig at utenlandske kapitalherrer toger inn i landet neste år – at myndighet over det norske folk overføres til Brussel. Vi må se i oynene at landets selvstendighet er i fare.»

– Tror du vi taper folkeavstemninga?

«Nei. Alle EEC-motstandere vet at det store flertallet av det norske folk – ikke minst kvinner og funksjonærer – vil bli hardt rammet av et EEC-medlemskap. Det er derfor ikke grunnlag til å innbille seg at slaget er tapt. Tvert imot er det grunnlag for å reise disse brede lag til kamp for sine interesser og mot EEC, slik at folkeavstemninga vinnes. Det som kreves er at motstandsorganisasjonene utarbeider riktige politiske linjer for en slik reising av opinionen. Arbeiderkomiteen har tatt konsekvensen av de alvorlige perspektiver og er igang med et grundig arbeide her. Det kreves også at de aktive motstandere endevender sin innstilling og tar på seg de ekstra byrder som situasjonen tilsier. Vi skal holde vårt land utenfor EEC», slutter Georg Vaagen.

Aftenposten..

Forts. fra forsida

motstandsuka 1. – 7. juni – i 1100 000 eksemplarer – står det å lese på lederplass: «I samme uttalelse av 22/10-71 (om FBs forhold til Arbeiderkomiteen. Vår anm.) fastslås det at den SUF-dominerte Arbeiderkomite mot EEC og Dyrtid har satt seg som mål å bekjempe Folkebevegelsen».

- Vi vil slå fast to ting:
- Haugestad har tidligere ikke tatt avstand fra politisk streik som kampmiddel. Vi synes det er utmerket. Like utmerket som vi synes det er når for eksempel MLG, NKP og SF går inn for politiske streiker. Når så Haugestad og «EEC-nytt» på lederplass tilsynelatende setter slike virkemidler opp mot «lovlige midler», da er dette et beklagelig tilbakeskritt.
 - Arbeiderkomiteen ønsker ikke «å bekjempe Folkebevegelsen». Snarere tvert imot ønsker vi enhet i kampen. Det vi bekjemper er feilaktige politiske linjer for motstandsarbeidet som kan få farlige følger for hele folkets kamp mot EEC. Ikke minst ei

linje som passiviserer motstanderne, ei linje som bl. a. vil frata folket retten til politiske streiker – det viktigste vapen folket har mot EEC og regjeringas makt- overgrep.

Arbeiderkomiteen står fast på at enhet i kampen mot EEC er viktigere enn noen sinne. Vårt bidrag til å gjøre for eksempel massedemonstrasjoner til breie og enhetlige markeringer, har ikke vært ubetydelige. Det så vi blant annet 1. mai. Så store ble demonstrasjonene at Aftenposten og like-sinnede folkefiendtlige krefter virkelig skalv.

Når de så griper etter et halmstrå og forsøker å splitte motstandsbevegelsen med kommunisthets av gammelt merke – skal da noen EEC-motstandere frivillig gjøre seg til Aftenpostens tjenere ved å gjøre hetsen til sin egen? Svaret gir seg selv. Aftenpostens redaktør og DNA-pampene får stri med sitt mareritt natt til 2. mai – uten hjelp fra noen i motstandernes rekke!

AFTENPOSTENS TJENERE

Fnda verre er det at visse faglige krefter i FB også rykker ut i en pressemelding av 19. mai som går mot politisk streik, og særlig akkurat nå under Stortingsbehand-

linga og etter LO-kongressen. Uten demokratisk og representativ behandling blant FBs faglige kontakter, bidrar ledende krefter til å støtte Aftenpostens angrep på EEC-motstandere. Også her kan vi slå fast at tidligere standpunkter i spørsmålet om kampmidler forlades når Aftenpostens redaktør setter seg til skrivemaskinen for å skille mellom «demokratiske og udemokratiske krefter» i motstandsbevegelsens rekke.

Dette skjer i en viktig fase av kampen. EEC-motstanderne som vi ønsker og trenger enhet med om vi skal vinne kampen, vender våpen i feil retning. De biter på fiendens taktikk om å sette motstanderne opp mot hverandre – og gjør dermed fiendens taktikk tilsynelatende til sin egen.

Brattelier, Aspengrener og Willoch har virkelig grunn til å gni seg i hendene, så sant ikke vi alle konsekvent slår tilbake slik vakling i motstandsbevegelsens egne rekke. For hva kan skje seinere framover mot folkeavstemninga når fienden kanskje bruker skarpere skyts for å redde seieren i land?

VEND VÅPNENE RETT VEI!

I stedet for å gjøre oss til redskaper for Aftenpostens og DNA-pampenes taktikk, skal vi gå ut blant tvilere og EEC-tilhengere i

folkets egne rekke, og på alle mulige vis styrke EEC-motstanden. Vi må gjøre EEC-uka til ei uke som markerer hvor arbeidsfolk i virkeligheten står! Krev innkalt møte i klubben, foreninga, osv. for å ta avstand fra LO-kongressens vedtak! og foreninger og demonstrasjoner må vi avsløre og bekjempe LO-kongressens tvers igjennom udemokratiske vedtak, og legge kjepper i hjulene for Bratteli og Willoch når de forsøker å bruke Stortinget som hjelp i sin felles Brussel-reise. Uansett vakling: Der EEC-motstanden er brei, bør, etter vår mening, korte politiske proteststreiker – og andre punktaksjoner mot EEC – også vurderes. Politisk streik er et hevduvunnet demokratisk kampmiddel som ingen hets fra Aftenposten & Co. må få lov til å kriminalisere.

Og: Bidra til breie og ennetuge demonstrasjoner! La Folkebevegelsens «omringing» av Stortinget 7. juni bli enda mer vellykket enn oppmarsjen 1. mai! Besvar Bratteli, Aspengren og Willochs overgrep med styrket enhet i motstandsbevegelsen! Slå tilbake alle forsøk på å splitte EEC-motstanderne – også de som kommer fra motstandernes egne rekke! EEC – KAMPEN KAN VINNES! STYRK ENHETEN I MOTSTANDSBEVEGELSEN!

Lønnsoppgjøret: Profil for lavere lønninger

Lønnsoppgjøret har på ny stått fram som vårens grelleste eventyr. Et dårlig krav ble fremsatt — et elendig tilbud gitt. Partene kom på »gli» — og endte til slutt arm i arm i fanget til riksmeglingsmannen Preben Munthe.

I LO og NAF — oppgjøret for lønnsstakerne i private bedrifter ble sluttsummen denne gang en ramme på 5,6%. Men det tillegget skal fordeles over to år — og innbefatter også tillegg som store grupper av lønnsstakerne ikke får. Forhandlingene mellom staten og Kartellet førte fram til et forslag på 13,5% for hele tariffperioden. Det lyder bedre — men vi skal vise at også det er et slag mot de fagorganisertes økonomiske interesser.

»PRISENE STEIG BARE VERRE ENN FØR»

»Prisene steig bare verre enn før. Tor Aspengren tok det med godt humør, het det i Frontteatrets dyrtidsviser fra i fjor. Den kan fortsatt spilles. Bare fra mars til april dette året steig indeksen med hele 0,8 poeng!

Norsk Tjenestemannslags gruppe i Statistisk Sentralbyrå har nylig laget en prognose om prisutviklinga i de kommende to tariffåra. Konklusjonen er at vi kan vente en prisstigning på 5,6% det første året — fra mai 1972 til mai 1973 — og 6,2% stigning det neste. Prisanslagene er basert på opplysninger i Aukrustutvalgets siste rapport — og må karakteriseres som svært realistiske. Det fins en viktig reservasjon: *Kommer Norge inn i EEC vil prisstigninga, bl. a. for viktige matvarer, bli høyere.*

Av dette kan en alt i dag fastslå:

Hvis ikke reallønna skal *synke* i de to kommende åra, må lønnsstillingene i løpet av perioden være minimum 12% i forhold til dagens lønnsnivå. Og nok en ting må da tas med i betraktning: *skatten*. For når prisene stiger — samtidig som de gamle skattesatsene beholdes — kan reallønna øke, samtidig som den *disponible* inntekta går ned! Stadig større grupper blir rammet av høye progresjonssatser i skattetabellen.

LO-NAF-AVTALEN ER EN HÅN!

En trenger ikke mye fantasi eller innsikt i tariffspørsmål for å fastslå at LO/NAF-avtalen er direkte *elendig* for lønnsstakerne. Selv om den »gir mest» til »de lavtlønte» — så hjelper det lite all den stund tilleggene ikke holder tritt med prisstigninga *for noen*. Ikke rart den spontane kommentaren på mange arbeidsplasser var: »Ingen tvil, dette er en *lavtlønnsprofil*!»

LEVESTANDARDSENKNING FOR FLERTALLET STATSANSATTE

Norsk Tjenestemannslags gruppe i Statistisk Sentralbyrå laget for tariffoppgjøret en undersøkelse over inntektsforholdene til statsansatte i lønnsklasse 10⁴ fra 1966 — 72. Kort fortalt viste den at priser og skatt hadde spist opp absolutt alle lønns tillegg. På 6 år hadde den disponible realinntekta (lønn korrigert med prisstigning og skatt) økt med 0,5% for en familieforsørger med to barn og *sunket* med 0,4% for enslige. Bare de som hadde rykket opp i ny lønnsklasse hadde økt sin disponible inntekt i denne lange perioden.

Hvis det nåværende tarifforslaget for 170 000 statsansatte går igjen — vil utviklinga bli katastrofal.

For omlag 145 000 av de statsansatte oppgjøret omfatter — 85% — vil forslaget bety en økning i nominell lønn på 13,4%. Reallønna vil da øke med omlag 1%! Men dersom en tar skatten i vil den *disponible* lønna ligge 4% *under* dagens nivå!

5% av de statsansatte, som rykker opp en lønnsklasse, vil akkurat beholde sin disponible realinntekt. Bare 10% av de som oppgjøret omfatter rykker opp to lønnsklasser — og vil øke den disponible reallønna med mellom 4 og 7%. Men den siste gruppen av assistenter ligger fra før så lavt at lønna må karakteriseres som sultelønn hvis en skal fø en familie. Fra statens side dreier det seg her om en rein *markedstilspasning*: Hvis ikke lønna for de dårligst stilte går opp nå, vil staten ikke få folk til disse jobbene.

BARE KAMP NYTTER

Kommisjonen i Brussel har nylig satt 6% som maksimumsramme for tariffoppgjør i medlemslanda. LO/NAF holdt seg pent under den. For de som skal tilpasse norsk økonomi EECs krav og konkurransevilkår må det stå som en nokså »lykkelig tilfældighet».

For norske lønnsstakerne — både i privat industri og staten — bør svaret være klart: Tariffresultatene må bli møtt med et *nei!*

Som så ofte før blir lærdommen: Bare *egne krav* kan vise grunnlaget kampen må føres på. Bare villighet til streik og aksjon kan sette makt bak de krava arbeidsfolk stiller.

STEM NEI TIL TARIFF-FORSLAGENE!

STILL LOKALE KRAV! FORBERED STREIK OG ANDRE AKSJONER!

Mansholts brev om miljøet: FORSØK PÅ UTPLYNDRING AV LØNNSTAKERNE

Le Monde's tegner Konk har ingen videre tro på Mansholts løfter om et miljøvennlig EEC.

HVA ER HENSIKTEN?

Det er en klar linje gjennom hele Mansholts brev. Den enkelte forbruker skal betale prisen for å holde monopolindustriene skadesløse. Konkurransen om markedene øker stadig. Japan har økt sin eksport til Europa med 30,8% den siste tida, USA er i ferd med å oppheve deler av anti-trustloven for å legge forholdene til rette for eksportframstøt i Europa. Den europeiske industrien må følgelig styrkes i denne konkurransen. Det må ligge tyngde bak om »Europa skal tale med en stemme». Utgiftene til dette må den alminnelige lønnsstaker betale gjennom høyere skatter og mindre forbruk!

HVILKE MIDLER?

Hvordan vil Mansholt klare oppgaven? Først og fremst må det bli »en viss balanse i veksten», dvs. en reduksjon av den økonomiske vekst. Dette vil Mansholt oppnå gjennom temmelig drastiske virkemidler:

- »En begrensning av antall fødslere.
- »En kraftig reduksjon av forbruket pr. innbygger».

For å kunne gjennomføre dette skjønner Mansholt at Brussel må gis større makt.

- EEC skal utarbeide en »europisk sentralplan». Denne økonomiske plan, »som skal presenteres i direktivets form, bør respekteres ved utarbeidelsen av de nasjonale planer. Altså en »overføring til overnasjonalt nivå. (L'Humanite, 6/4-72).

HVORDAN SIKRE OPPSLUTNING?

Mansholts brev er grepet begjærlig av norske EF-tilhengere. Hva er årsaken til det?

Mansholt har grepet fatt i en sak som bekymrer Europas millioner dypt, miljø-ødeleggelsen. Mansholts plan har også anti-kapitalistiske trekk i seg. Sentralplanen skal begrense konsernernes frihet bl.a. gjennom »et system med sertifikater for miljøvennlig produksjon» og »et europeisk distribusjonssystem for varer» etc.

Men Dag og tid har jo avslørt at Mansholt iflg. egne uttalelser ikke kan rokke ved monopolenes makt. Programmet kan altså ikke realiseres. Hva er da hensikten?

- Mansholtbrevet er et ideologisk lokkemiddel som tar sikte på å

EEC TRUER FUNKSJONÆRENE

De fagorganiserte må ta i bruk streikevåpnet, sier tillitsmann.

Årsmøtet for forening 2 av Norsk Tjenestemannslag valgte nylig Yngvar Pedersen til formann på programmet: Kamp mot EEC, for et skikkelig lønnsoppgjør 1972 og for demokratisering av fagbevegelsen.

Funksjonærene er en svær gruppe som har vært lite framme i lyset. Bare i Oslo-området er det 90 000 funksjonærer. I denne foreninga er det 1700 fagorganiserte, og den er således den største gruppen i NTL. »Kamp mot EEC og Dyrtid» har hatt et intervju med Yngvar Pedersen.

— *Hva vil norsk EEC-medlemskap bety for funksjonærene?*

Vi vil sjølsagt rammes på samme måte som andre grupper av folket, i og med at Norges suverenitet tapes. Særegent for funksjonærene er at de rettighetene vi har tilkjempet oss, lett vil bli vesentlig beskåret. Dette er et vesentlig moment, som bør komme mer fram. For eksempel står streikeretten i fare for å bli fjernet. Sjøel om den er blitt kraftig undergravid, har vi den nå. Ellers vil planene om politisk union føre til at de statsansatte blir direkte underlagt Brusselbyråkratiet. Der er lønningene vesentlig lavere, det pågår intensive rasjonaliseringer, og den politiske undertrykkinga er beinhard. Se i Tyskland, der er det forbud mot å ansette radikale i offentlige stillinger. Rasjonalisering og massearbeidsledighet truer funksjonærene i EEC. Vi har sett endel av det her hjemme også. Antall stillinger i tollvesenet og NSB er blitt vesentlig lavere gjennom rasjonalisering. Staten har tilmed oppretta et eget direktorat for rasjonalisering, så den er en like ille arbeidsgiver som noen annen.

— *Hvordan vil dere føre kampen mot EEC?*

Først vil jeg si at EEC-motstanden vokser hurtig i funksjonærenes rekker. Der har blitt satt i gang en diskusjonsbevegelse om EEC, med konferanser, seminarer, moter etc. I

vår gruppe var en uravstemning om EEC, der 1142 av 1677 medlemmer deltok, 43% gikk mot, 37% for og 20% visste ikke. Årsmøtet var en seier for de progressive kreftene i foreningen, i og med at vi fikk valgt et styre med et skikkelig program. Det ble også tatt avstand fra den måten regjeringen kaster statsapparatet inn i kampen for EEC på, ved å fordele midlene til EEC-informasjon helt udemokratisk. EEC-tilhengere fra UD sender de land og strand rundt som agitatorer, mens de knebler ansatte i Sosialdepartementet fordi de er motstandere av EEC, og fordi de kan dokumentere at det slett ikke er så bra for Norge å bli med som tilhengerne hevder. På vårt årsmøte ble det vedtatt en resolusjon der det heter at fagbevegelsen nå må sette hele sin kampkraft i beredskap, inkludert streikevåpnet, for å sikre at folket og ikke regjeringen, tar avgjørelsen i EEC-spørsmålet. Personlig mener jeg at det blir helt nødvendig for alle de fagorganiserte å streike mot EEC. Det er det eneste som kan hindre regjeringen i å trumfe gjennom sitt syn. Enigheten og oppslutningen om ei slik linje for kampene mot EEC nå, vokser raskt blant de fagorganiserte. Jeg mener at Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid her har spilt og vil komme til å spille, en helt vesentlig rolle når dette skal realiseres.

Motstand landet rundt

BEVILGNINGER TIL ARBEIDERKOMITEEN

Drammensavdelingen av Norsk Jern- og Metallarbeider-forbund har bevilget 1500 kroner til hver av de to store motstandsorganisasjonene Folkebevegelsen og Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid.

Sandane Unge Venstre har bevilget 1400 kroner til den lokale arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid.

Nå når det er et faktum at regjeringen har bevilget 5 ganger så mye til EEC-tilhengerne som til motstanderne, er det viktig at motstandsorganisasjonenes økonomi styrkes på annet vis.

JERN OG METALL: INGEN UTTALELSER FOR EEC!

Ingen av de 42 uttalelsene om EEC fra klubber og fagforeninger tilsluttet Norsk Jern- og Metallarbeider-forbund slutter seg til LO-ledelsens og DNA-ledelsens standpunkt for EEC. Av uttalelsene går 38 skarpt *imot* fullt norsk EEC-medlemskap, mens 4 tar for seg spørsmål av mer teknisk art.

ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID I STERK VEKST.

Spredt over hele landet fins det nå over 300 lokale anti-EEC-komiteer tilsluttet Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid. Kartskissen viser antall lokalkomiteer i hver av fylkene. I parentes står antall komiteer som er i ferd med å bli opprettet.

fange opp strømninger i folket og lede dem på avveie, bort fra en sann anti-kapitalistisk kamp.

- Under dekke på miljøsakene tar Mansholt sikte på å få folkene til å akseptere en »sterk sentral styring på tvers av landegrensene», noe som er nødvendig for innføring av den overnasjonale pengeunionen.
- Mansholt-brevet brukes til å skjønne EECs ansikt i denne kritiske fase hvor det gjelder å få folkene i Danmark og Norge til å si »Ja til EF».

Mansholt-brevet er iflg. det franske Kommunistpartiets formann, George Marchais »et monstret program» — et program for å utplyndre de europeiske folkene med statlige tvangsmidler, slik at Europa-monopolene i framtida kan »tale med en kraftig stemme». (Le Monde 6-12/4 1972.)

Miljøproblemet er altfor viktig til å overlate det i storforurensernes hender. Vi løser dem best utenfor EEC, f.eks. innen FN's ramme.

EEC: FRED - ELLER KRIG?

»EEC betyr fred», hører vi stadig oftere fra EC-tilhengerne. »Norge må inn slik at vi kan bidra til freden i Europa». Dette er smart propaganda. Tilhengerne spiller på folks redsel for krig og spesielt ungdommens ønske om fred. Men er det nå riktig at EEC er fredsskapende?

La oss først se på den tida EEC har eksistert. Har EEC-landa levd i fred og fordragelighet med andre folk?

- Frankrike førte fra 1956-62 en blodig kolonikrig i Algerie bl. a. for å beholde kontroll over oljen der. Under ledelse av FNL kjempet det algeriske folket seg fram til nasjonal selvstendighet.
- Frankrike fører i dag krig mot Tsjad og tar i følge Aftenbladet 7.5.72 i bruk systematisk terror mot lokalbefolkningen.
- Belgias råvareinteresser i Congo ble i 1960 truet av Lumumbas krav om nasjonalisering av de rike gruvene. Gruvegiganten Union Miniere brøt ut og erklærte landsdelen Katanga uavhengig. Under opprøret som fulgte ble Lumumba myrdet og FN-tropper

sendt til Congo for å gjenopprette »ro og orden». Med våpen gjorde Belgia overgrep på Congos nasjonale interesser.

- For et par år siden invaderte portugisiske leietropper Guinea. Vest-tysk monopolkapital sto bak.
- Selv med våpen klarte ikke EEC-kandidaten England å hindre Irlands frigjøring i 1918. England fører i dag krig i Nord-Irland, og framstiller det som en religionskrig hvor England må sette inn »fredsbevarende styrker». Det samme sa de i India og Kenya 1953. Dette er bare et roykteppe engelskmennene legger over en krig som tar sikte på fortsatt økonomisk og politisk kontroll over Nord-Irland, hvor engelske konserner tar inn 1 600 mill. kroner året.

Vi kan trygt slå fast at historien ikke vitner om et EEC som fredsskapende kraft.

Norske soldater til Afrika?

Men vil ikke EEC bety en garanti for freden i åra som kommer? Det er lite trolig. EEC er en industriegigant i vekst, men mangler helt råvarer. I den tredje verden er det i dag en tendens til nasjonalisering og revolusjon. Vi har sett at imperialistene aldri slipper sitt bytte frivillig. Om nødvendig går de over lik for å beholde råvarer og markeder. Det vil de gjøre i framtida også. I EEC vil norsk kapital og den norske stat bli en del av EECs felles handels-, utenriks- og militærpolitikk. Norske unggutter risikerer kanskje å bli utkommandert til EEC-hærens

BREVVEKSLING.

Hun heter Else og han skriver brev til henne fra København. Han skriver at han er »høy» og at Gud er stor. Han skriver at han skal på hike-tur til Nepal og at den moderne ESP-forskningen er i ferd med å bevise at de tibetanske kronikene snakker sant. Jeg elsker deg, skriver han.

Etter 14 dager får han svar. Hun skriver at EEC er monopolkapitalens fremstøt mot det arbeidende folket og at kampen mot innføring av normerte prøver i skolen fortsetter. Hun skriver at h u n ikke elsker h a m og spør hva faen han skal i Nepal. (Stig Holmås)

**BLI I LANDET EEC-SOMMEREN!
ORGANISER ALLE EEC-MOTSTANDERE I ARBEIDERKOMITEEN
OG FOLKEBEVEGELSEN!**

Vietnam et eller annet sted i Afrika i 1980-årene.

Verdenskrig?

De to store verdenskrigene dette århundre var imperialistenes verk. Perioden 1890-1913 og 1918-1939 var begge preget av handelskrig mellom stormaktene. Når kampen om råvarer og markeder ble tilstrekkelig tilspisset, gikk de los på hverandre med våpen. I dag ser vi klare spirer til handelskrig mellom EEC og USA. Råvarer og metaller er begrensede. Krig med USA eller Japan er ikke umulig som resultat av Stor-EEC. Tanken virker kanskje fremmed. Men folk har oversett logikken i imperialismens utvikling før. Hvem husker ikke Venstres statsminister Gunnar Knudsen som i 1914 sa at »aldri har himmelen vært så blå som nå»?

Kan Norge påvirke?

Det sies at EEC forhindrer krig mellom Tyskland og Frankrike. Det

er selvsagt riktig om de smeltes sammen godt nok. Men det er jo ikke noe argument for norsk medlemskap ettersom saken er i orden allerede.

Men kan Norge få EEC-landene til å bli fredelige? Erfaringene fra NATO er lite oppmuntrende. Har vi fått Portugal til å stoppe kolonikrigene i Angola og Mosambique, eller USA til å stanse myrderiene i Vietnam? Selv ikke fredsprisvinneren Willy Brandt har AP-regjeringa kunnet få til å avholde seg fra å la de statlige Howaldt-verkene gjenoppta våpensalg til juntaen i Aten! Imperialistene bryr seg ikke om henstillinger og oppfordringer fra velmenende Norge. Det er snarere en fare for at vi må danse etter stormaktens pipe om vi blir tilstrekkelig bundet til EEC.

Utenfor EEC slipper vi å bli delaktig i imperialistenes jakt etter penger og profit. Utenfor EEC kan Norge føre en politikk som i noen grad støtter opp om folkenes frigjøringskamper over hele verden.

Et fritt og sjølstendig NORGE

Mange spør Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid: Kan vi stå utenfor EEC? Har dere noe alternativ?

Vårt svar har vært, og er, at vi ønsker et fritt, selvstendig Norge og at dette er uforenlig med EEC-medlemskap. Detaljert svar på spørsmålet om alternativ må i all hovedsak vente til vi har klart å avvise fullt medlemskap i EEC, — det er det som er truselen nå. Bare EEC-tilhengerne ønsker krangel mellom motstanderne om alternativer nå. Stortingets utenrikskomite lokket oss med at dersom vi ville kjøre ut et annet alternativ enn Folkebevegelsen, så ville vi lettere få statsstøtte til vår informasjon. Selvsagt skal vi avvise slike splittelser.

HVEM SKAPER VÅR PRODUKSJON?

Enkelte hevder at handelen med utlandet er selve grunnlaget for økonomisk utvikling i Norge. Selvsagt er dette galt. Produksjonen i Norge, skapt av arbeidende norske kvinner og menn, er grunnlaget for vår økonomi. Skulle handelen være grunnlaget, måtte vi basere oss på et slags »lureri» for å oppnå størst mulig varemengde. Resultatet av produksjonen tilfaller i dag ikke dem som står i produksjonen. Store deler går direkte til banker og storindustriens eiere. Bl.a. dyrtida sørger for det. Men verdien av produktene er skapt ved arbeid, ikke ved handel.

Bare råvarene blir produsert her, — foredlingen foregår ofte i utlandet. Dette gjelder f.eks. ferrolegeringer og aluminium.

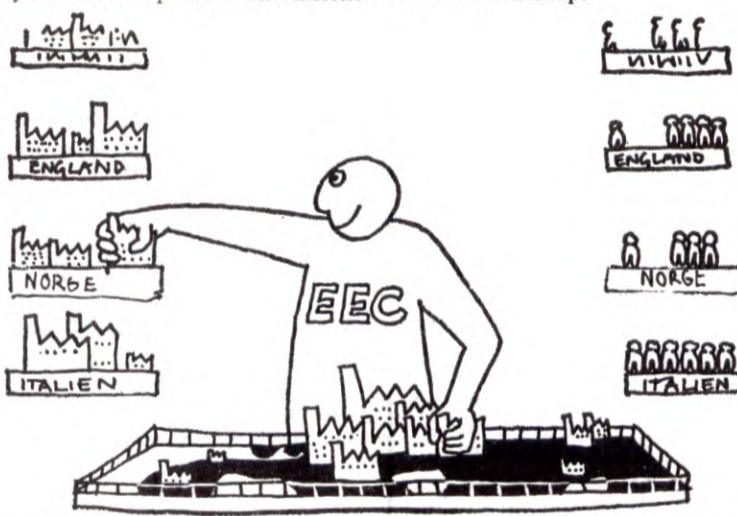
Hvis vi blir meldt inn i EEC, kan vi miste omtrent all kontroll med norsk økonomi. Ved utenlandske oppkjøp eller ved at norsk industri gjøres til bare ett ledd i en lang foredling i storkonserner, vil beslutninger for godt bli fattet utenfor våre grenser. Resultatene av utnyttningen av våre naturressurser, f.eks. olje, blir ilandført til storkonserner i Sentral-Europa og ikke i Norge. Overskuddet av produksjonen blir ført ut av landet. Et godt eksempel på et slik utvikling ser vi i Italia, der kapitalen blir flyttet til andre EEC-land, samtidig med at arbeiderne i stadig større grad må finne seg jobber i utlandet.

Fri kapitalbevegelse og fritt arbeidsmarked fører til at undertrykkningen av hele nasjonen øker.

KAN NORGE KLARE SEG UTENFOR?

I Folkebevegelsens motmelding er det beregnet at forskjellen i tollbe-

lastning mellom fullt EEC-medlemskap og handelsavtale, bare er 55 mill. kroner pr. år de neste ti årene. I lys av dette sprekker skremslene

Produksjonen overføres til storregionene i EEC.

om uoverstigelige tollmurer som en ballong. Selv om Danmark og England går inn i EEC, så rokker det bare på samhandelen, ikke på selve innsatsen det norske folket gjør i produksjonen. Begge disse landene har i de siste årene hatt ekstra-toller overfor Norge (de såkalte importavgifter) som er vel så høye som dem EEC truer med nå. Og til tross for det klarte vi oss utmerket.

HVA MED FRIHANDEL?

Noen hevder at frihandel er bra. Ett er sikkert: Det er i alle fall bedre enn fullt EEC-medlemskap, fordi det sikrer oss retten til å stoppe direkte oppkjøp og overtaking av norsk industri etc. Men samtidig åpner frihandel for utkonkurrering av norsk hjemmeindustri og for ytterligere utvikling av at

vi bare leverer råvarer og deler til storindustrien i bl.a. Vest-Tyskland. Derfor sikrer ikke en frihandelsordning med EEC det norske folket mot imperialistenes forhåpninger om å få tak i norsk olje og norske råvarer. Det er ikke tilfeldig at EEC ser på dette som nest-beste løsning. I Sverige og Finland kjemper motstandsorganisasjonene mot frihandelsstilknytning til EEC fordi disse avtalene lett kan utvikles til fullt medlemskap.

HVA BETYR DETTE I PRAKSIS?

Idag er vi avhengige av import på en rekke områder. Det gjelder f.eks. matvarer, maskiner, tekstiler og skotøy, olje etc. Sjølsagt kan vi ikke produsere alle varer selv. Men vi kan produsere langt mer enn vi gjør nå, bl.a. fordi det ofte er norsk industri som blir nedlagt når vi blir avhengige av import. Det gjelder f.eks. skotøy, tekstiler og jordbruksprodukter.

At Norge i mindre grad enn andre land gjennom strukturrasjonalisering og import har gjort seg avhengig av få store spesialiserte bedrifter, ble av forretningsbladet »Veckans Affärer» betegnet som grunnen til at Norge alltid rammes mindre av krisene enn andre vestlige land. Norge står nemlig på mange bein ennå. EEC-medlemskap vil endre det.

SKAL VI MELDE OSS UT AV VERDEN?

Nei, vi mener ikke det. Vi sier ikke at vi skal slutte å handle. Men en slik politikk som vi antyder her, en norsk politikk for uavhengighet, vil stille nye linjer for utviklingen. F. eks.: Er det ikke mulig, med vår moderne teknikk å øke vår selvforsyning med jordbruksvarer? Er det ikke mulig å klare å produsere skotøy selv her i landet? Selvsagt er det mulig. Det betyr også at vi utnytter de ressurser som er her i landet. Det er en politikk som vest-tysk imperialisme, Krupp & Co., ikke liker. Men det er en politikk som i realiteten støtter alle verdens folk. Sjølsagt betyr dette en omlegging. Men det betyr en omlegging for å hindre nedbygging av distriktene og Norge. Til sikring av arbeidsplassene og mer reell norsk selvstendighet.

FORSVAR NORSK SELVSTENDIGHET

Akkurat nå må likevel alle konsentrere kreftene for å hindre norsk EEC-medlemskap. Bare hvis vi klarer det, kan vi starte en videre diskusjon.

EEC-MEDLEMSKAP — UTENLANDSK KONTROLL MED NORSKE PRODUKSJONSRESULTATER

Svært mye av norsk produksjon er alt nå under utenlandsk kontroll.

KAN NORGE KLARE SEG UTENFOR?

I Folkebevegelsens motmelding er det beregnet at forskjellen i tollbe-

KAMP MOT EEC OG DYRTID

utgis av **Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid,**

Postboks 3829, Ullevål, Oslo 8. Tlf. 46 19 80.

Trykk i løffelt 1008 A/S Dablotrykk Oslo-72